

Jos

Wat wilde jij graag leven, maar het leven geeft je niet altijd wat je wilt.

Jij hebt het leven los moeten laten.

Jongen, wat heb jij gevochten, en wat was je sterk.

Zo vaak zag ik de strijd lust in je ogen, maar ook zo vaak zag ik de pijn.

De pijn van de strijd verliezen, op moeten geven, terwijl je zó graag wilde leven.

Je was al een tijdje niet goed te pas, het ging steeds slechter met je.

Tot je op een gegeven moment toch maar naar de dokter ging, je kon niet anders.

Je moest naar een specialist, de cardioloog, ze wou je direct opnemen, want het bleek dat je hart niet goed was, erg slecht zelfs.

Maar dat wou jij niet, je had 2 hondjes thuis, en niemand om daar voor te zorgen.

Je wou eerst naar huis en zorgen dat er voor de hondjes gezorgd werd.

Jos, zover is het niet eens gekomen.

Je stortte helemaal in en werd met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht.

Daar was het een dubbeltje op zijn kant, het zag er niet naar uit dat je de morgen zou halen.

Maar je kwam er wél uit.

Na verder onderzoek bleek niet alleen dat je hart heel erg slecht was, maar dat je ook longkanker had.

Oh, wat was dat een ontzettende harde knal, en wat heb je dat alleen moeten verwerken.

Eigenlijk te veel om alleen te moeten doen.

Maar Jos, je hebt het wél gedaan, zó sterk was je, je wou er niemand mee belasten.

En Jos, je had geen slecht hart hoor, je had een ontzettend goed hart, alleen op een andere manier, dezelfde woorden maar met een hele andere betekenis.

Een veel grotere betekenis.

De cardiologe, de longarts, verpleegkundigen, allemaal hebben ze zóveel voor je gedaan, jij hebt er zó hard voor gevochten, maar dit was niet te winnen.

Met je eigenwijze karakter heb je het hen allen soms een beetje moeilijk gemaakt, maar je hebt ze wel geraakt, zij zullen zich JOS BROUWER zeker herinneren.

Zo af en toe zul je zeker in hun gedachten wel een keer op komen, en misschien zelfs wel een lach op hun gezicht toveren.

Jos, jouw geheel eigen manier van leven en denken heeft bepaald wie je was, soms niet gemakkelijk, vaak eigenwijs en heel vaak ook gesloten, maar altijd met goede bedoelingen en nooit kwaad bedoeld.

Je liet je niet in je hart kijken.

De mensen die je toch een stukje van je hart hebt gegeven zijn je vrienden geworden en gebleven.

Na de dood van Pa en Ma heb je jezelf jarenlang afgesloten voor alles en bijna iedereen.
In je huisje gewoond, met je twee hondjes, lief en leed met ze gedeeld.
En dat was voor jou genoeg, 8 pootjes en 2 handen op één buik.
Wat je allemaal hebt gevoeld en gedaan in die jaren is voor menigeeen een raadsel.
Je zat in je eigen coconnetje.
Het laatste jaar van je leven kwam je daar uit, en liet iedereen, die dat zelf ook wou, weer in je huis en in je leven komen.
Iedereen was welkom.
Jos, wat heb je daar van genoten, heel wat kopjes cappuccino zijn er in jouw huiskamer gedronken.
En Jos, je had zóveel goede en lieve mensen om je heen.
De een hielp je om je huisje weer een beetje op te knappen.
De ander hielp je met de papieren ordenen.
Weer een ander hielp je met je computer.
En weer anderen kwamen gewoon een bakkie koffie drinken en een praatje maken, vragen hoe het met je was.
Bij al deze mensen heb jij een plekje veroverd in hun hart.
En zij zaten ook in jou hart.

De mensen waar je mee in contact kwam via “Twenthe Tegen Geweld”, de web-site die jij hebt opgezet, bleken vrienden voor het leven te zijn.
Door die web-site heb je veel mensen leren kennen, mensen die je op welke manier dan ook ergens mee hielpen, of gewoon je vriend werden.
De naam Frank Storm, die niet mocht worden vergeten.
Daar heb je zo hard voor gevochten, en gewonnen, zijn naam zal niet worden vergeten.
Daar hebben jij en de mensen van ADS voor gezorgd.
Jos, wat had je veel mensen om je heen, allemaal mensen die jou een warm hart toe dragen, die je vrienden waren.
Ik denk dat menigeeen niet zoveel vrienden in zijn leven heeft als jij had.
Familie, nichtjes, ooms, en tantes, allemaal mensen die jou kwamen bezoeken.
Van die bezoekjes genoot je heel erg.
Fijn voor je dat je het afgelopen jaar zo intens hebt genoten van al die mensen om je heen.
Van artsen tot familie, tot burens tot vrienden, zowel dichtbij als veraf.
Je zei zelf op een gegeven moment dat het afgelopen jaar wel heel erg zwaar en moeilijk was, maar het toch voor geen goud had willen missen.
Jos, je hebt er met volle teugen van genoten.

*Met je huisarts kon je het ook heel goed vinden, in het begin was je het niet met alles eens en vroeg je je weleens af of het wel goed ging komen tussen jullie.
Maar geleidelijk aan ging je hem steeds meer waarderen en kopjes cappuccino geven.
Het is helemaal goed gekomen met jullie.
Hij kwam op het laatst 2x in de week langs om te kijken of hij nog iets voor je kon doen, het jou iets makkelijker kon maken, en jij had zelf ook nog weleens wat ideetjes!
Samen kwamen jullie daar wel uit.
Waar een kopje cappuccino al niet goed voor is, het zal menigeen een leuke herinnering geven.*

*De lieve mensen van buurtzorg die je kwamen helpen en verzorgen heb je het ook niet altijd gemakkelijk gemaakt.
Je hebt het je zélf soms zo moeilijk gemaakt.
Ze wilden het voor jou zo aangenaam mogelijk maken.
Maar Jos, je accepteerde soms zo moeilijk hulp, je wou het allemaal zo lang mogelijk zelf doen en de regie zelf in handen houden.
Zij hebben zóveel voor je gedaan, zóveel geregeld.
Maar vooral hebben ze jou in je waarde gelaten, iets wat héél erg belangrijk is in een mensen leven.
Ook zij hebben menig kopje cappuccino gedronken, of een wit op zwart lolly opgesnoept.
De snoeppot stond op de tafel en iedereen kon eruit pakken wat ze lekker vonden.
De bodem van de snoeppot kwam niet gemakkelijk in zicht, want dan werd er wel weer snoep bijgevuld.
Je gaf zo gemakkelijk weg, dat was jouw goede hart, je kon goed delen, in álles.
Jos, je was zó blij dat je mij weer in je leven had.
Wij hebben samen een fantastisch jaar gehad, met heel veel liefde en genegenheid voor elkaar.
Ik heb je nooit zó dichtbij gevoeld.
Wat hebben wij elkaar kunnen steunen.
Nu ben je er niet meer, doch in het hart van iedereen en in mijn hart zit jij verankerd voor het leven.
En Jos,*

Jij hebt héél veel betekend en was voor velen héél belangrijk

Dag Jos

www.condoleanceregister.nl

Anne-Lise

21-04-1957 23-05-2013